

LUMINA EVANGHELIEI

Abonamentul pe un an ... .. Lei 1000
 In străinătate ... .. Lei 2000
 In America ... .. Lei 3000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRĂ :
 Timișoara I, Str. Semenicol Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Ești pregătit să întâlnești pe Dumnezeu tău?

Foarte puțini sunt acei cari se gândesc că vine timpul când vor trebui să se întâlnească față în față cu Dumnezeu și să dea socoteală de faptele lor săvârșite în timpul vieții lor pe pământ. Majoritatea oamenilor se mărginesc a crede că viața se rezumă numai aici pe pământ și aici este și raiul și iadul, pentru cei ce au o situație bună, sunt bogați, fac afacerii de milioane, zeci sau sute de milioane, au industrii, moșii, bani, aur, argint, pietre scumpe, haine, mașini, etc., toți aceștia trăesc în rai, iar cei ce duc viața din greu, muncind în fabrici sau la alți patroni pentru un salariu neîndestulător, nu au casa lor și din puținul lor plătesc chirie, apoi le lipsesc de multe alimentele, hainele, încălțăminte, lănceria și multe altele și astfel se sbat zilnic în lipsuri și neajunsuri și ca atare trăesc în iad.

Nici prima și nici a doua afirmație nu corespund adevărului, deoarece toate lucrurile pământești fie că

le avem din belșug sau ducem lipsă de ele, sunt trecătoare și nu au nimic comun cu cele spirituale sau cu viața vecinică. Inșă Dumnezeu acestui veac satan, lucrează felul de a întuneca mințile oamenilor să nu cunoască adevărul, mângându-i cu lucruri pământești, și cei ce sunt pământești în judecata minții lor, dau crezare șoaptelor viclene ale celui rău (diavolul) și se măgulesc cu nimicuri, cari constituie de fapt legăturile morții și ale întunecului pentru cei mulți.

Astfel preocupați oamenii în lumea aceasta, unii cu administrarea averilor ce le posedă, alții cu sărăcia lucie în care se sbat, nu au timpul și nici nu-l găsesc, pentru a se gândi că vine momentul când toate aceste lucruri pământești trecătoare vor fi părăsite de ei și prin despărțirea vieții lor chiar de inșă-și timpul de carne și oase - vor intra într'o nouă fază de viață și aceasta va fi fără sfârșit - vecinicia. Acesta e obiectul

principal pe care omul în viața sa pe pământ trebuie să îl aștească - viața vecinică, pentru că acolo există adevărata stabilitate, bucurie, fericire și viață. Iar aici pe pământ bogăția, averea, banii, aurul, argintul, pietrele scumpe, etc. vin dela sine, precum pentru alții sărăcie și lipsurile, căci este cu neputință ca toți oamenii să fie bogați și toți să fie săraci, căci prin oamenii săraci sunt puși la încercare cei ce sunt bogați și cei săraci sunt binecuvințați prin cei bogați.

Însă asta nu este motiv să ne punem încrederea în cele pământești, căci atunci noi creștinii nu ne deosebim cu nimic de păgâni, cari își pun încrederea numai în lucrurile pământești, pentru că ei nu au în fața lor un Mântuitor al sufletelor cum avem noi pe Domnul Isus Hristos. Noi nu trăim în lume numai pentru ca să mâncăm să bem și să ne îmbrăcăm, căci acele lucruri le fac și păgânii la fel. Atunci cu ce ne deosebim de ei, cu nimic, chiar absolut cu nimic.

Satan luptă cu toate mijloacele să incurce mintea omului numai cu preocupări de acestea pământești, pentru a-i exclude posibilitatea și timpul de a se ocupa de viitor, de viața vecinică, în care orice om muritor va intra și nici unul nu va scăpa de acest lucru, ori cine ar fi el, ori cum s'ar numi el.

Ce interes are însă satan de cu atâtea silințe se ocupă de acest lucru pentru menținerea în întunecare a oamenilor? Interesul său este foarte mare, căci și el va fi judecat pentru mândria în care a căzut și din care cauză Dumnezeu a fost nevoit să-l îndepărteze din inger de lumină cum a fost să devină un duș necurat. Dumnezeu în dreptatea Sa ca să-i poată dovedi lui satan că a fost posibil să trăiască în sfințenia și își merită pedeapsa, a creiat în acest scop pe omul de carne, care fiind cuprins de atâtea ațăări și poftă al cărnii, totuși prin voința sa liberă va sluji lui Dumnezeu cu credincioșie prin stăpânirea de sine și înfrânarea lui dela pornirile firești și astfel satan va rămâne rușinat în fața Domnului pentru vecie. Acest lucru îl face pe satan să dea târcoale să amăgească dacă se poate pe toți oamenii, pentru ca să se poată justifica față de Dumnezeu și pe omul bogat să-l înșeală cu bogăția lui și pe cel sărac cu sărăcia lui, și cum omul privește cu ochii firești mai degrabă lucrurile cari se văd cu multă bucurie, sunt duși cu mulțimea spre pierzarea vecinică departe dela fața Domnului.

Acum, iubite suflete, de când există lumea, nici un om nu a rămas în viață până acum, ci a părăsit această viață trupească, plecând în cealaltă spirituală, în care fiecare trebuie să întâlnească pe Dumnezeu și să dea socoteală de faptele sale pe cari le-a săvârșit aici pe pământ, bune sau rele.

Te-ai gândit la acest lucru, că trebuie în mod necondiționat să te întâlnești cu Dumnezeu, chiar dacă vrei sau nu vrei și atunci cum stai în fața Lui?

Înainte de Dumnezeu nu te vei putea prezenta cu păcatele tale: cu necredința ta, cu îndoelile tale, cu blestemățile tale, cu înjurăturile tale, cu curviile tale, cu minciunile tale, cu răutatea ta, cu viclenia ta, cu prefăcătoria, cu înșelătoria, etc., având numai una din ele sau pe toate, sau poți ține capul în sus în ziua judecării și cu regret vei auzi glasul Lui care-ți va spune: dute dela mine blestematele în focul cel vecinic, unde este plânsul și scrâsnirea dinților, care a fost pregătit pentru diavolul și îngerii săi.

Azi ai timp să te întorci la Dumnezeu, să te pocăiești și să te căiești de tot ce-ai făcut rău înainte de Sa și Domnul Isus care este Mântuitorul tău personal te va ierta de trecutul tău și prin sângele Lui vei fi curățit de toate păcatele și astfel, numai astfel vei fi un copil al lui Dumnezeu și vei fi pregătit a întâlni pe Dumnezeul tău, care îți va da viața vecinică în Împărăția Sa. Azi auzi glasul Său nu-ți împietri inima. (Ebr. 3 : V).

de fr. E. Bodor.

Ispitirea lui Isus

ev. Matei 4 : 1—11.

Prin Mila Domnului vin cu aceste cuvinte și mă voi ocupa de textul sus citat, unde vedem cum satan au căutat pe toate căile să poată reuși a ataca pe Isus. Dar vedem că și în altă parte Domnul spune am văzut pe satana căzând din cer ca un fulger! Apoi iarăși zice iată stăpînitorul lumii, vine, dar în mine n'a aflat nimic. „Ori cine a studiat biblia a aflat că Isus de când și-a făcut apariția pe pământ, satan pe felurite căi au căutat să-l suprimă, dar nu s'a putut nimic face înainte de timp, fie prin vis noaptea au fost avertizat Iosif. Fie că atunci când îl urmăreau în templu, și răzbunători cu pietri îl urmăreau, Isus să făcea nevăzut, până și în grădina ghetsemani când s'a apropiat timpul ca Isus să fie dat în mâinile celor fără de lege și în primul rând când s'a apropiat de Isus el le-a zis : pe cine căutați? ei le-a răspuns : „pe Isus din Nazaret!“ Isus le-a zis : „Eu sunt!“ în care timp ei s'au dat înapoi, și au căzut jos la pământ, vezi ev. Ioan 18 : 4-6, prin aceste toate să poată constata că în Isus era putere, și chiar a zis : că are putere să vină legioane de îngeri ca să-l păzească.

Printre toate aceste voim mai mult să ne ocupăm de Ispita ce l-a întâmpinat pe Isus, după ce a fost botezat de Ioan în Iordan, și a venit duhul sf. peste Isus în chip de porumbel, iar în timpul postului de 40 zile a fost întâmpinat de ispititorul, zicând dacă ești fiul lui Dumnezeu, zi că pietrele să se facă pâini. Satan a încercat în timpul foamei ca doar va reuși, el Satan a știut prea bine că Isus poate face pâine,

cum de pildă a făcut înmulțirea pâinilor în pustiu, dar Domnul măcar că ai era foame, și fiindcă era plin de putere, a rezistat prin faptul că n'a voit să-l asculte pe Satan în nici un chip. Drept răspuns ia zis Isus: „Este scris că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu“.

Vom ști că Satana dacă nu poate într'un fel omenesc, încearcă pe bază biblică, ce bine știe el ce este scris, duce pe Isus pe strășina timpului și ai zice, să se dea jos căci este scris; „Ingerilor se va da ordin să vegheze asupra ta, ca să nu zdrobești de piatră piciorul tău. Domnul și de data aceasta l-a respins zicând de asemenea este scris, să nu ispitești pe Dumnezeuul tău.

Urmează încercarea de pe munte, unde Satan încearcă să-i impună să se arunce la picioarele lui, în schimbul acestui fapt, iar da toate împărățiile și gloria etc. Domnul însă de data această la somat se plece, „pleacă satan o“ căci este scris numai Domnul Dumnezeuului tău să te închini și numai lui să-i servești. Atunci Satana l-a lăsat, și ingerii au venit săi slujească.

Din cele de mai sus ne putem lămuri cum Domnul a fost ispășit, și cum a fost biruitor, oare la tine frate nu vine Satana, fie când ești flămând, sau cam neimbrăcat? Deci care ar fi remediu nostru? Apostolul zice știu să am de prisos, și știu să duc și lipsă, toate le putem prin Isus care ne întărește.

La câți nu vine Satan cu probe să se arunce în diferite curse, și prăpăstii? șoptinduți că nare să-și se întâmple nimic, noi dar nu vom asculta de păsărari ca să ne mai prindă în cursa lui, noi vom rămânea pe acest templu, și chiar în templu, (în biserica vie) iar cel ce o ia înainte pe alte căi se rătăcește, deci nu ne vom duce, și nu vom sări depe zid ci rămânem în zid o piatră vie, măcar că Satan ne-ar da aripi de aur numai să zburăm dela acest templu, deci nu vom ceda măcar dacă Satana oricât ar încerca, la Isus e viața el e piatra din capul unghiului, pe el vom rămânea clădiți pe veci.

Oricât ne arată gloria lumii noi susținem cuvântul: „Nu iubiți lumea nici cele din lume, dacă iubește cineva lumea, iubirea Părintelui nu este în el“ ne vom împotrivi diavolului și va fugi dela noi.

Cred că noi în cele petrecute cu Isus în ispitele sale, am putut învăța multe, Domnul ne va da și noauă din duhul său cu prisosință ca să putem fi supuși lui Dumnezeu, și să ne putem împotrivi lui Satan ori de câte ori ar voi să ne ispitească. De aceea Isus îmbrăcat în fire omenească, a suferit întâi și a biruit toate ispitele. Deci, cum nu ne va ajuta Isus pe noi, care ne ispitim? Satan au încercat în ultimul timp, dacă ar putea face ca să nu moară, ca doar va rămânea lumea nemântuită, au profitat iar prin Petru când a zis: ferește-te Doamne să nu ni-se întâmple așa

ceva, etc. Domnul a zis: lipsește-te Satano, înapoia mi-a Satano, etc. etc.

De sfârșit Domnul Isus a zis: să ne rugăm, ca să nu cădem în ispită. Da, să ne rugăm, și să trăim o viață după cum zicem: Doamne, Doamne, să și facem voia lui, rugăciunea este o sigură armă cu care vom putea izbuti, atunci când intradevăr trăim cuvântul adevărului. Domnul să ne ajute, să învingem toate ispitele, ca apoi să avem parte de locul promis, unde ispititor nu va mai fi, și alte dureri, ci numai bucurii vecinice în împărăția Sa. Amin.

Gitura Ioan.

Intoarcerea din robie

Ezra 1:1-6 Psal. 129

„In cel dintâi an al lui Cir, împăratul Persilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cir, împăratul Persilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris, vestirea aceasta în toată împărăția lui; Așa vorbește Cir, Împăratul Persilor: „Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului, și mi-a poruncit să-i zidesc o casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeuul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda și să zidească acolo casa lui. Domnul Dumnezeuul lui Israel. El este adevăratul, Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim...“

„Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam, atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie și limba de cântări de veselie..... Ceice samănă cu lacrimi, vor se-cera cu cântări de veselie. Celce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii.

La doi ani după căderea imperului Babilonian, se împlinește vremea prezisă de Domnul prin gura profetului Său referitor la robia iudeilor, ei trebuie să fie lăsați a se reîntoarce în vechia lor țară, de unde au fost luați de Nebucudonosor.

Profetul Ieremia a profetit cu mult mai înainte timpul exact cât va dura această robie. Toată țara va fi o părăgină, în pustiu și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de treizeci de ani; Ieremia 25:11. acest timp se împlinește după cum am spus mai sus, acum la doi ani după căderea Babiloniei, Dumnezeu care îngăduie ca ei să fie duși ca robi, pentru un timp de 70 ani caută la împlinirea lor, o cale minunată pentru ai salva din nou și elibera.

Un rege păgân, a fost influențat atât de mult de Duhul lui Dumnezeu, încât se hotărăște a elibera din inițiativa poporului iudeu pentru a se

întoarce în Palestina, unde le ordona a-și reclădi din nou, cetatea Ierusalimului precum și Templul, ba mai mult, el însuși recunoaște pe Iehova singurul Dumnezeu adevărat.

Dumnezeu se servește de diferite scule și pe cele necunoscute, pentru a-și aduce la îndeplinire minunatul Său Plan, un Nebucudonosor îndărătnic, un Pilat milos și un Cir binevoitor, toți au fost la dispoziția lui Dumnezeu pentru a-i împlini planurile Sale.

Este de mirat, cum acest rege păgân, adorător de idoli, la un moment dat, recunoaște în Iehova Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul iudeilor, pe adevăratul Dumnezeu, că el a avut o descoperire specială din partea Domnului în această privință nu stă scris, se poate însă ca iudei temătorii de Dumnezeu, cari erau în legătură cu el, să-l fi convins de cele scrise în (Isaia 44:28; 45:1-5) unde scrie: „Eu zic despre Cir“; El este pastorul Meu și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim „Fie zidit iarăși“ și despre Templu: Să i se pună temelie“, în care el aproape cu 200 ani, mai înainte a fost trecut chiar cu numele, și unde s'a prevăzut exact ordinul pe care el îl da acum, în tot cazul, el face acest lucru în mod benevol, ne forțat de nimeni.

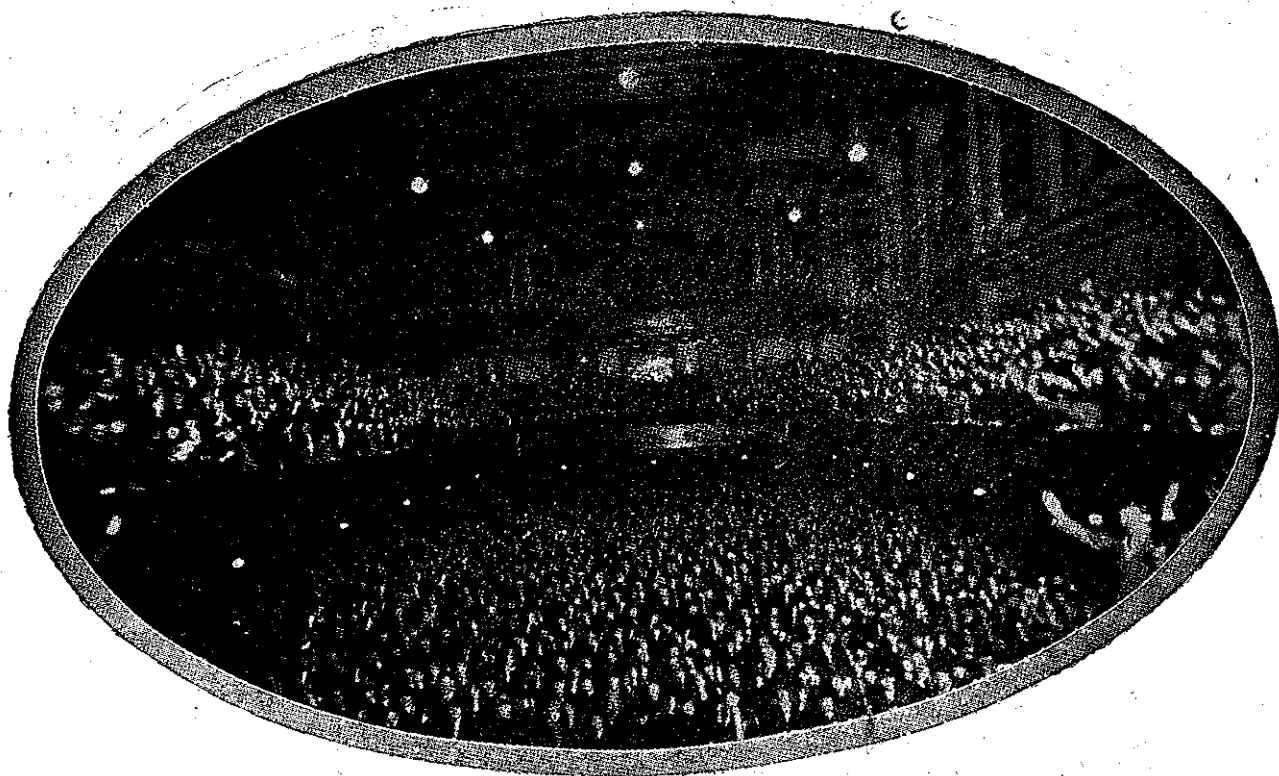
Când Domnul ne-a eliberat și pe noi din robia păcatului, atunci eram și noi parca niște vișători pentru unii din noi ni se pare un vis timpul robiei păcatului, și felul minunat prin care Dumnezeu ne-a eliberat. Acum gura ni plină de strigăte de bucurii și limba de cântări de veselie.

Ai tu iubite fr. ceva cunoștință de un semănat cu lacrimi? Unde ochiul curge iar inima arde pentru salvarea aproapelui tău din robia păcatului? Ai făcut tu însuți cândva această experiență? Dacă da, atunci fii liniștită tu inimă de mamă plângătoare și tu suflet de tată cu ochi roșii de plâns, lacrimile tale nu vor fi zadarnice, va veni ziua când vei secera cu cântări de veselie și-ți vei strânge znopii cu mare bucurie.

În felul acesta, putem aștepta plini de nădejde timpul secerișului; unde ne vom prezenta ca secerători și de unde nu ne vom întoarce cu mâinile goale dacă azi semănăm cu sirguință.

Domnul Isus să binecuvinteze Atât pe semănători cât și sămânța sămănată de ei, spre slava celui ce dă ploaie târzie pentru a o crește.

C. G.

Aici se vede o mare adunare Pentecostală (credincioșilor în botezul cu Duhul Sfânt) din Anglia în care fr. George Jefeis după ce a încheiat predica întrebă: să ridice mâna sus cei ce în aceste momente au primit vindecare de orice boală. Iată se văd pe balcoane cu mâinile ridicate. Mărit să fie numele Domnului care lucrează minunile sale și azi în cei ce cred

Botezuri cu Duh sf. și cu apă

În luna Rusaliilor s'a oficiat un Botez în apă cu 17 persoane. Actul Botezului s'a îndeplinit de frații Isbașa și Nicola, la apă au participat sute de suflete cărora le-a fost descoperit marea însămnătate a botezului în moartea lui Hristos. Rom. 6. Corul din loc compus din partea mare fete și feciori, au întonat imnuri de slavă lui Dumnezeu, astfel s'a împodobit sărbătoarea de mai sus la malul apei.

Această fotografie luată instantaneu adică în momentul când fr. Isbașa, Alexandru cu fratele Nicola Pavel Micu Gh. și Bulgăr Iosif și-au pus mâinile peste fr. Turcu Gh. din com. Agadici spre binecuvântare la alegerea și ordinarea sa ca lucrător pe regiune

La întoarcere dela apă s'a luat o masă comună, unde frați și prieteni au luat parte dela (500) cincisute în sus, masele au fost înșirate pe stradă în fața localului de rugăciune, unde la mulțimea acestui popor au vorbit cuvântul dlui Tunea Ioachim, Elek Ioan, Păpăna St., Dușu Toma, Isbașa, și din partea tineretului au vorbit Mudreac Neofit și Teofil. Din numărul celor botezați în apă cei mai mulți sunt botezați cu duh sf.

Duminea la Rusalii sora Anuță Tămaș a primit Botezul cu Duh sf. După masă au fost predat un prog-

Această fotografie este luată la apă tot în com. Agadici jud. Caraș după ce s'a făcut ordinarea fr. Lucrător s'a trecut la botezul Apei unde 13 persoane, au făcut legământ vecinic cu Domnul, mai sus se vede un popor numeros pe deal

ram al tineretului în legătură cu pogorârea Duhului sf. Sărbărea au fost împodobită cu cântări în cor, soluri, pœzii, duieturi, orchesră, programul au fost condus de fr. Mudreac, D-nul să binecuvinteze lucrul său amin.

La Timișoara a avut loc la Rusali acest botez cu apă a celor 17 suflete hotărâte prin legământ pertru Domnul. La dreapta fr. Izbașa în haină neagră de botezător, la mijloc fr. Pavel Nocola în alb cu mâinile ridicate în timp ce predica poporului

Duminea prima după Rusalii frații din Timișoara au călătorit cu corul în oreșelul Ciacova, unde au mai participat frați din împrejurimi. Frații din loc ne-au făcut o primire călduroasă, printre frați și aderenți este și o d-șoară profesoară care iubește pe Domnul Isus, printre asistenți au luat parte d-l și d-na Medic de

La Timișoara în apă se văd fr. Isbașa Alex. și fr. Pavel. Nicola în clipa când botează prin scufundarea în apă pe un frate Evreu

circumscripție Ciacova. Luni dimineața sosiți în gară, până la venirea trenului corul a cântat câteva cântări, mulțimea călătorilor au ascultat cu o deosebită atenție.

Duminea a doua de Rusalii din Agadici au făcut o primire excelentă fraților Timișoreni. Sâmbătă la gară iau cu căruțele corul compus din 42 persoane,

au fost așteptat cu mare ardoare în adunarea Agadici. Duminecă dimineața au sosit frați depe comuni s'a făcut evanghelizare comuna întreagă a participat, au vorbit următorii frați: Ioachim și Petru Țunea, Bulgăr Iosif, Almäjan Gh. După evanghelizare au urmat ordinarea fr. Gh Turcu din loc fr. Nicola Pavel au deschis serviciul actului din Epistola către Timotei 2: 1-13, fr. Isbașa au vorbit despre marea însărcinare a unui păstor, răspunderea, răbdarea, și activitatea să o facă cu bunăvoință și dragoste, la fel soția care la fel e credincioasă au primit dublă învățătură cum trebuie să se prezinte față de o chemare atât de mare servind de pildă tuturor surorilor, felul cum să-l imiteze pe păstorul Isus.

După această au urmat în fața publicului ordinară subț punere de mâni a fraților prezbiteri, Gh. Micu, Bulgăr Iosif, Pavel Nicola, Isbașa.

La încheierea acestui act s'a făcut cercetarea candidaților de botez, după care au fost plecarea la apă, Corul în fruntea poporului și a comunei întregi au mers prin mijlocul comunei cântind „Condune pe noi Iehova”. La apă s'a făcut rugăciune, s'a vorbit de însămnătatea botezului, de fr. Țunea și Isbașa, s'a făcut mai multe fotografii, apoi au urmat îndeplinirea actului a celor 13 persoane, de către fr. bătrâni, la întoarcerea dela apă, s'a luat o masă comună, iar seara am mers la comuna Maidan, unde până la ora 12 noaptea sa propovăduit adevărul în curtea adunării la sute de suflete. Domnul să binecuvinteze lucrul său. Amin.

Un participant.

Regula lucrătorilor ordinați

Aducem la cunoștința tuturor bisericilor din țară care aparțin doctrinei „Apostolice” întrucât primim la redacție diferite scrisori, ba s'au prezentat personal suflete care printre altele au declarat că (unele) persoane au început să lucreze subț acest nume al bisericii lui Dumnezeu fără ca să fie ordinați supt punere de mâni și apoi să fie demiși în lucrare.

Noi atragem atenția tuturor ca în viitor nici o biserică să nu o ia înainte până ce mai întâi nu suntem și noi avizați, deocamdată Timișoara rămâne ca un centru de misiune în Banat și Ardeal, până la o eventuală conferință țărăască când să va face o organizație generală.

În vederea acestui lucru am scos organul nostru „Lumina Evangheliei” prin care aducem vești bune pe alocurea, iar cei ce vor să colaboreze cu acest organ să va adresa acestui „Centru de misiune” în Timișoara str. Semeniciul No. 4 Timișoara I, de unde toți cei ce vor să adere la această credință pot să ceară informații în ce privește punctele doctrinale, în special însărcinarea unor persoane în lucrarea Evan-

gheliei. În vederea citatelor vedeți fapt. 13:1-3 cap. 6:1-6 I Timot. 4:14 cap. 5:22 II Timotei 1:6 aceasta să făcea cu oameni cari pot îndeplini condițiile cerute de biblie, și a căror înfățișare să poate compara cu I Timot. 3:1-13 Tit. 1:5-9 bine înțeles dacă să simte nevoia de lucrători, poporul cere, Duhul sfânt acceptă numai pe cei ce au calitățile de mai sus, iar ceata de prezbiteri vor merge la fața locului făcând celor candidați la lucru o examinare cerându-i-se un „Chestionar” și care dacă să poate complecta, apoi să va păși la ordinare lor cu rugăciune post etc. fapt. 13:3 facem cunoscut pe (unii) frați care îi cunoaștem de aproape, deși în activitate din împrejurări au lucrat puțin sperăm că pe viitor o să ieie o activitate mai vie, iar frații care sunt în apropiere se vor consulta cu ei, și se vor adresa și centrului Timișoara. Fr. Ioan Bododea Auto-gară C. F. R. Alba-Iulia. Ioan Sima Cluj. Șchiau Iosif Daia Română. Giura Ioan Simeria. Ardelean Petru Petroșani. Micu Gheorghe Oravița. Turcu Gheorghe Agadici Căraș. Pascu Gheorghe Cădlea Brașov fost în seminar în Dansig. Vasile Răscol Pătrăuț Suceava. Elek I. Freidorf. Botcowschi St. Ronaf. Pavel Nicola, Pantelei Cojocar. București Noi, Căraman N. București. Bodor E. Craiova. Isbașa Alexandru Timișoara etc. Pe lângă cei amintiți mai sus mai sunt o mulțime de Lucrători care lucrează în armonie cu cei amintiți, deocamdată am amintit pe cei ce poartă cunoi corespondență, și pe care ai cunoaștem că sunt destoinici și uniți în credință împărțind drept cuvântul adevărului 2 Timotei 2: 15, noi deci rugăm pe toți frații de pretutindenea să luați lăgături cu fr. de mai sus, deoarece au experiență în lucrare, și care au avut cursuri btblice cu misionari Apostolici din străinătate, de aceea multe lucruri de preț se vor putea lămuri.

De sfârșit rugăm pe cei ce au depășit dela normele sfântei scripturi, și au lucrat în vie ne examinați și ne ordonați să ia contact cu personajele de mai sus pentru ași clarifica situația, altfel în consecință ai considerăm ca pe unii care nu caută să pestreze unirea duhului prin legătura păcii. Efis. 4: 3 și pe aceasta cale dezbinările să țin lanț. Romani 16: 17 și de care trebuie să ne ferim.

În speranță că frățietatea vor căuta cele mai grabnice refaceri și îndreptări, rămân al d-voastră în Isus Hristos care vă salut.

Isbașa A.

Știri

În comuna Vinerea, Cugir, Cioara jud. Hunedoara, d-1 a botezat cu Duhul sfânt 26 suflete, iar 24 au primit botezul cu apă.

În comuna Breaza jud. Buzău, au primit 6 suflete botezul cu Duhul sfânt.

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI

REVISTA „LUMINA EVANGHELIEI”

O vedenie din cer

(Apocalipsa 7 ; 13, 14, 15)

pe care a avut-o fratele G. H. Smidt, care în anul 1936 a fost prin România, a fost și în orașul nostru Timișoara

După aceea voiu turna Duhul meu peste orice făptură ; fii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii (Ioel 2 ; 28).

Când m'am gândit din nou cât de mult valorează un suflet și la lucrarea noastră pentru Christos, mi-am reamintit o vedenie pe care am avut-o în Rochester, New-York, în anul 1918. America.

Intr'o zi, pe când mergeam pe calea principală a orașului, am auzit deodată o muzică militară și am văzut venind din depărtare câteva sute de militari, în uniforme de paradă. Calea era ticsită de lume. Când soldații s'au apropiat, am văzut că mulți privitori din apropierea mea, au început să plângă în fața acestei priveliști. Ici și colo se auziau strigăte de bucurie, salutări și cineva a fost strigat pe nume. Un tată a rupt rândurile mulțimei și a alergat la un militar și, după ce i-a căzut la piept, a mers mai departe cu parada. Acești militari au venit acasă direct de pe front. Luni de rând, cei de acasă au trăit în temere și nesiguranță, neștiind nimic despre soarta celor de pe câmpul de luptă din Franța, așteptându-i mereu, așa că pe ceice i-au văzut, i-au primit cu o bucurie triumfătoare.

Această scenă a fost foarte mișcătoare, așa că fiind emoționat, am plâns și eu, deși nu am avut nici o rudenie printre acești soldați, nici un frate, pe care să-l fiu văzut. Când, pe lângă aceștia, am mai văzut un număr de greu răniți, aparținând acestei parade, aduși în automobile, am fost foarte mișcat.

Fiind emoționat de această scenă și de lacrimile de bucurie ale mulțimii, am fost răpit deodată în duhul, și am fost dus departe, departe, până în regiunile cerești. Aici am intrat printr'o poartă mare și glorioasă unde într'o clipă m'am găsit în mijlocul unei mulțimi de multe mii, care stătea pe o alee foarte lată și măreață. Această alee era pavată cu aur străveziu și când am privit spre dreapta, am văzut că această alee se pierdea în mari depărtări, într'o lumină atât de glorioasă, încât nu pot să o descriu, care aducea cu un glorios apus de soare. Lumina aceasta era binefăcătoare și plăcută, însă nu se putea asemăna cu nici-o lumină de pe acest pământ.

Stânt eu astfel, mirat, cucerit de această frumoasă nespuse de minunată, am văzut deodată niște ființe omenești, intrând prin poarta mare. Pășiau unul după altul cu priviri nespuse de pașnice, însă se observa pe înfățișarea lor că veniau dintr'o strămtoare foarte mare și din multe suferinți. Inaintau încet, privind drept

înainte și ochii tuturor priveau spre ei. Deodată din mulțimea privitorilor a alergat una din ființele cerești, care era îmbrăcată într'o „haină albă“ strălucitoare și, cu un strigăt de bucurie, s'a apropiat de unul din cei nou veniți prin poartă, strigând : Francisc, înfârșit ai venit și tu ! O, de când te-am tot așteptat ! Mereu, mereu am privit și te-am așteptat. Lacrimi de bucurie curgeau pe obrajii celui nou venit, pe când a răspuns : „o, mamă, tu ești ?“ Îți mulțumesc pentru rugăciunile tale și pentru viața ta creștinească care mi-a servit ca exemplu. Și totuși, pe când trăiai în corp, se părea că-i zadarnic pentru mine. Inșă când tu ai fost dusă în veșnicie, am observat îndată că viața ta s'a scurtat din cauza vieții mele nelegiuite, și multe, multe lacrimi de pocăință am vărsat până când în sfârșit am primit adevărul că Dumnezeu meu, pe care eu l-am întristat atât de grozav și căruia m'am împotrivit, mi-a dăruit iertarea. După această întâmplare am avut dorința ca prin viața mea să ajung până acolo încât să-l văd pe Domnul meu față în față, tot așa și pe scumpa mea mamă s'o întâlnesc cu bucurie.

Vorbind ei așa, au pășit încet mai departe, iar mama a zis fiului : vino, noi mergem acum la Isus. Căci el mi-a povestit de câteva ori despre tine. Unde este Isus ? a întrebat Francisc. Mamă-sa a răspuns : „Tu nu poți suporta acum să privești pe Isus în lumina lui glorioasă, nici prezența lui n'o poți suporta acum, numai după ce vei fi străbătut și îmbrăcat aceeași lumină strălucitoare, atunci vei fi pregătit pentru mărirea glorioasă a lui Isus. După aceea i-am văzut dispărând sub privirile mele în lumina glorioasă.

Atunci mi-am întors din nou privirea spre ceice se apropiau, spre noii mântuiți. Din nou a dat unul care stătea lângă mine un strigăt de bucurie și o față foarte tânără, pe a cărei față se vedeau semnele rămase de rănilor mari pe cari le-a avut, se apropia. Corpul ei era foarte plâpând, însă fața ei strălucea de fericire. Și aceste două ființe s'au luat de brațe și au mers spre izvorul luminii celei mari.

Atunci, deodată m'a răpit o putere supranaturală, ducându-mă înainte, unde din nou am văzut pe Francisc împreună cu mamă-sa mergând înainte. Eu i-am urmat până când ei s'au apropiat tot mai mult de lumina aceea puternică și măreață. Se părea că ei trec prin ape adânci și fiul striga iarăși și iarăși : o mamă, mi-e cu neputință să suport această mărime și bucurie. Nu-i de mirare că Apostolul Petru scrie de o bucurie nespuse și foarte mare. I-au strălucit și lui Francisc haina și fața, dar n'a avut o strălucire așa de mare ca mama lui. Inșă, mergând ei înainte prin marea strălucitoare, s'a schimbat tot mai mult și „haina lui albă“, în urma razelor strălucitoare cari l-au străbătut.

În sfârșit, a apărut înaintea lor, o zidire măjestoasă, măreață, asemenea unui tron, însă totul era transparent. Pe tron stătea Isus. Și când s'au apropiat în-

cef de tron, s'a coborât Domnul Isus depe tron mergând în întâmpinarea lor. Și Francisc, numai printr'o privire spre Domnul Isus s'a schimbat în aceeași lumină. A devenit cu desăvârșire strălucitor, iar haina lui albă a devenit strălucitoare ca a mamei sale. Și razele deosebit de luminoase cari veneau dela Domnul Isus, l-au străbătut și l-au făcut străveziu. Francisc a stat un moment pe loc și a căzut pe fața lui zicând: O, scumpul meu Mântuitor, Isus Christos, cum să-ți mulțumesc că m'ai mântuit pe mine ticălosul păcătos. Mulțumire ție, căci tu mi-ai dăruit o mamă mi-ai arătat iubirea ta și iarăși mulțumire ție că m'ai reunit cu mama mea. O, Isuse, cum să-ți exprim bucuria și recunoștința mea? Isus a răspuns: „Iubite Francisc, am suferit și am gustat moartea pentru tine și pentru locul acesta pregătit ție în casa Părintelui meu. Totul este al tău; bucuria ta este bucuria mea și viața mea este viața ta. Gustă cele ce le-a pregătit Tatăl meu pentru toți cei ce vreau să se pregătească pentru acest loc.

Incet am fost din nou strămutat la prima scenă unde iarăși am văzut pe alții doi mergând de brațe, unul din ei a avut înfățișarea americană, iar celălalt africană. Eu i-am rugat să-mi permită să mă asociez lor, și am auzit următoarea convorbire: „Da, acolo în Africa, înainte de războiu, a fost un misionar alb, nu departe de noi, cam vreo 200 de mile engleze, care ne-a vorbit despre Isus și Golgota. Însă a venit războiul. Soldații au pătruns în cercul nostru și a fost multă vărsare de sânge și acel misionar a dispărut. Mult timp l-am căutat până când am auzit că a fost alungat de armată. Însă mi-a rămas în minte că misionarul ne-a spus că ne putem ruga la acest Isus și el este gata să audă și să ajute. Și într'o zi când am fost foarte bolnav, am strigat: O, Isuse, misionarul a zis că tu poți să-mi ajuți ca să știu mai mult despre tine, eu doresc să am odihnă și pace așa cum are acel misionar.

Au trecut câțiva ani și, îndată după războiu, a venit iarăși un misionar la noi în sat. Am alergat îndată la el și l-am întrebat: Știi tu ceva despre Isus? El mi-a răspuns: Da, eu îl cunosc și vreau să-ți spun și ție despre iubirea lui. Apoi a șezut jos și mi-a spus cum a fost răstignit Domnul Isus. Eu am închis ochii și am strigat: Stai puțin! Cum au putut ei să-i bată eue la mâini și la picioare și să-l chinue atât de grozav pe Acela care a fost atât de bun? Însă în curând am putut cuprinde și crede că el mi-a iertat toate păcatele și prin Isus am găsit pace în inima mea obosită. Scurt timp după aceea zăceam în pat, grav bolnav, și în temperatură înaltă, m'am rugat așa: O, Isuse, vino și mă du acasă la tine. Nu mult timp după aceea, au venit îngerii și m'au luat și m'au dus lin aici, la locul acesta minunat.

În tot timpul cât africanul povestea, americanul

asculta cu multă atenție, iar la urmă l-a întrebat, cum se cheamă acel misionar? Acesta i-a răspuns că numele lui era Trighstil. „Trighstil?“ a strigat americanul „eu îl cunosc!“ Acest misionar a cercetat adunarea noastră, eu m'am rugat mult pentru el și, când am auzit că lipsa de fonduri amână mereu călătoria lui, în câmpul de misiune, i-am dat eu sumă de bani necesară și l-am trimis. Apoi i-am trimis în fiecare lună bani (ajutor misionar). Da? A strigat africanul, atunci tu ai fost acela care ai dat posibilitate acestui misionar să ne aducă vestea cea bună despre Isus. Da, a răspuns americanul. Comitetul de misiune a cerut ca misionarul să-și mai amâne călătoria cu un an, pentru că nu erau mijloace bănești. O, Doamne, a strigat iarăși africanul, atunci misionarul ar fi venit prea târziu și eu aș fi murit între timp și nu aș fi mai auzit despre Isus, că el pentru mine a suferit și a murit. Îți mulțumesc pentru ajutorul tău. Căci tu ai contribuit (mi-ai ajutat) ca să pot găsi pe scumpul meu Mântuitor, oh, cum să-ți mulțumesc! Dacă tu nu ai fi ajutat pe misionar, el ar fi venit prea târziu spre a mă aduce la Christos.

Această vedenie a dispărut într'o clipă și eu stăteam răzimat de zidul unei case. Câțiva trecători stăteau uimiți privind la mine nedumeriți, dar eu am plecat încet înainte, totuși inima mea tremura, însumă fiind uimit de această vedenie; mă rugam.

Parada militară a trecut, însă în inima mea a rămas această măreață viziune cerească.

Ea a fost atât de reală, încât de atunci întotdeauna când văd că vin suflete la Christos îmi amintesc de viziunea aceea și, în duh, văd cum cei mântuiți intră în mărirea cea glorioasă, care nu se poate descrie, a lui Isus Christos.

Această vedenie m'a convins că aici pe pământ nici un serviciu nu este fără importanță dacă este pentru a mântui sufletele din puterea păcatului. Un mic dar pentru un misionar ne pare fără importanță, dar chiar acesta poate cauza în Cer o scenă asemănătoare celei mai sus arătate. Însă ce gând înfricoșător să pierzi o ocazie de a face un serviciu spre mântuirea unui suflet. Să ne gândim că sufletele fără Isus, ajung în pierzarea vecinică. De aceea, fii credincios Mântuitorului tău în toate lucrurile, fie mici, fie mari!

*Tradusă de Iosif Borlovan
din „Wort und Zeugnis“,
revistă din Anglia.*

Ungerea cu ulei...

Este de folos, ca să amintim încă și mai pe de parte această minunată lucrare, care ea este a Domnului dar încredințată Lucrătorilor (Păstorilor) Turmei Sale.

Scumpi și iubiți frați. Multele încercări și diferitele ocaziuni ce le-am putut avea fiecare din noi în calitate de Păstori, cred că am putut sustrage învățătura trecând și umblând prin câmpul de lucru al Sfintei Evanghelii a Domnului nostru Isus Hristos. Deci ca unul care am primit aceeași slujbă ca și voi, am găsit de cuviință și de folos, a ne așeza și mai pe departe pe un așezământ sfânt și pe care îl cred a fi sănătos. În misiunea noastră întâmpinăm felurite oameni de felurite păreri, cari mulți din aceștia în suferințele lor, în boalele lor ar vrea alinarea durerilor, sau vindecarea boalelor. Deci în fața acestor cazuri, noi să ne îndreptăm privirea în sfintele Scripturi unde zice: Este vreunul printre voi bolnav Iac. 5:14 să cheme pe presbiterii Bisericii. Dacă bolnavul, face parte din corpul lui Hristos care este Biserica, noi vom merge și chiar mai mulți presbiteri pentru ai vedea dorințele fratelui sau sorei noastre în Domnul, și numai după ce-și va mărturisi păcatul cel are asupra lui, sau împotriva altui frate, și dacă își recunoaște acel păcat el cel bolnav va fi uns cu unt de lemn (ulei) în numele Domnului. Apoi se va face rugăciunea, cu credință și fierbinte înaintea lui Dumnezeu care poate să-l vindece pe fratele sau sora și să-i ierte păcatele! Intrucât bolnavul și le-a mărturisit. Aceste lucruri să se petreacă numai în văzul și în mijlocul credincioșilor în casele credincioșilor și nici decum în în adunare în public. Acest sfat îl dau, nu ca cineva să creadă că noi vrem să ascundem lucrarea lui Dumnezeu, ci vrem ca prin această buna rânduială bolnavul să-și primească complectă vindecare și iertare de păcate. Având în vedere, că Sfintele scripturi cer, ca bolnavul să-și mărturisească păcatele Iac. 5:16. El, bolnavul, nu-și poate mărturisi păcatele în mijlocul adunării în public, și nici chiar între toți frații. Bolnavul își va mărturisi păcatul numai presbiterilor și tuturor fraților celor ce sunt în cauză cu el și cei în cauză frații sau surori ca credincioși își vor arăta dragostea către fratele bolnav pentru a se ierta unul pe altul, apoi se va putea îndeplini rugăciunea pentru bolnav. Sunt unii frați sau surori, cari ajung în suferințe, în boale, cari ei n'au ce mărturisi, adică n'ar avea cunoștință să fie păcătuți, și că ar avea ceva împotriva vreunui frate. Totuș el este bolnav suferind dureri în corp. E imposibil ca el să nu aibe nimic împotriva altuia. Dar, poate avea asupra sa păcatul idolatriei, a eului său, a zgârceniei. El n'are niciodată să dea ceva pentru Domnul. Dar pentru ași împodobi casa și pe el are. Pentru ași îmbrăca copiii la modă și ai lăsa în mijlocul lumii pentru aceștia are orice pentru Domnul însă n'are. Cauza suferințelor ale acestui bolnav trebuie spusă de către cei ce o văd fiindcă el nu le vede. Și cu Duhul blândești să-l îndrepte pe calea cea mai aleasă casă o urmeze Pr. 34:12-14 Mălaehi 3:16. Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac, căci

în ziua nenorocirii Domnul îl izbăvește; Domnul îl păzeșteși-l ține în viață, el este fericit pe pământ, și nu-l lași la bunul plac al vrăjmașului. Domnul îl sprijinește când este pe patul de suferință își ușurează durerile în toate boalele lui. Ps. 41:1-3.

Sunt unii cari își iau îndrăzneala să se ducă în casele necredincioșilor, la bolnavii acestora și fac rugăciuni pentru aceștia. Pe urmele acestora noi am ajuns să suferim destule blame. Asemenea nerânduiei trebuie să dispară și să nu se facă nici o abatere dela cuvintele lui Iacob care ne dă sfatul cel mai sănătos când zice: *Este vreunul printre voi bolnav?* Cuvintele acestea ne arată clar și deslujit, că aici nu este vorba că am putea merge și la necredincioși, chiar de ar fi aceștia bărbat al unei sore sau copil dar care își petrece viața sa complect în lume. El deci nu este dintre noi mai sunt și cazuri când un prieten care urmează calea pocăinței cere rugăciune sau ungere. Dorința lui se poate îndeplini la fel ca a fraților.

Bunul Dumnezeu, El singur este care poate să ne ajute în o astfel de cârmuire, pentru a nu suferi calea Domnului din partea neorânduiei a unora. De aceea, se cere mai multă atenție în asemenea cazuri, pentru ca slujba și însărcinarea pe care o avem să nu fie vorbită de rău. Iar de va zice cineva că... Petru, Ioan, Filip și Pavel a făcut vindecări în văzul tuturor, adică în public. Da, așa este, să dea însă bunul Dumnezeu ca și în zilele noastre; să avem un astfel de dar ca Apostolii, ca la un ordin dat în numele lui Isus demoni să iese din oameni, la clipa ochiului Ologul să sară și mutul să vorbească. Însă aceasta este o parte pe care îl privește pe Tatăl Ceresc, care așteaptă o deplină dragoste să fie văzută între ai săi, și după care noi toți trebuie să alergăm să o câștigăm. De îndată ce dragostea va fi chipul omului nostru din lăuntru. Atunci toate celelalte ni se vor adăogi. Până la o astfel de alegere care este grija Domnului. Noi vom rămâne la locul nostru de slujbă al cârmuirii și al învățătorei ce o am primit-o ca presbiteri. Fiindcă ungerea cu ulei a bolnavilor, de către presbiterii bisericii. Ea nu se poate asemăna cu lucrarea făcută de darul vindecării. deoarece presbiteri pot să fie în fiecare biserică, oricât ar fi de mare numărul. Iar ceice au darurile duhului sfânt arătate în I. Cor. 12:8-12. De aceștia pot fi foarte puțini. Cercetând Cartea Faptelor Apostolilor, aflăm că din cei unsprezece Apostoli rămași după înălțarea Domnului la cer. După pogorarea duhului sfânt în ziua cincizecimeii. Trei dintre Apostolii au fost însoțiți de darul minunilor și al vindecărilor aceștia erau Petru, Ioan și Filip. Apoi Pavel după întoarcerea lui din drumul Damascului. Astfel dar, vedem că, cu toate ca cuvântul Domnului a fost lăsat pe vremea lor. În Asia, Europa, în Africa, totuși ceice aveau darul minunilor, erau numai acești patru bărbați. Iar mulțimea presbiterilor își îndeplineau slujba lor după statura

în care se aflau, fără să se înalțe sau mai bine zis, ară a se amesteca la darurile cari Ei nu le-au avut.

Deci scumpulii mei frați... Toți cari avem una și aceeași însărcinare în lucrul Domnului să ne dăm seama bine. Că atunci când suntem în lucrare să nu ne pripim la nimic, și la orice lucrare să ne adâncim mintea și ochii în sfințele scripturi, și când treji vom lucra, nu vom face greș. Deci, fie că vom face ungere la bolnavi, să facem numai la credincioși și între credincioși și nici decum între necredincioși, sau la bolnavi necredincioși. Chiar de s'ar prezenta vreun membru, care să spună că Domnul ia descoperit lui să mergem în cutare loc. Noi nu vom lua înainte după ei; ci înainte Domnul și noi pe urmele lui după învățătura dată de el prin sfinții săi Apostoli. Iar preinșii cu descoperiri să fie puși în disciplină sfântă sfătuindu-i ca ei să nu se amestece în lucruri pe cari ei nu le au.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze mințile noastre, pentru a putea lucra tota lucrurile spre slava Sa. Amin.

P. O.

Botezul cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt este o înfăptuire biblică de o covârșitoare însemnătate. Tocmai de aceea copii lui Dumnezeu cu adevărat serioși, fie din orice ramură misionară sau de sub orice nume, cercetează cu atenție temeiul biblic al acestei învățături. E interesant că în Sf. Evanghelii afirmația aceasta e făcută numai de 2 ori: adică în Matei 3,11 și Ivan 1,31.

Tocmai acest lucru face pe cei mai mulți din credincioșii născuți din nou să nu se intereseze, ba unii chiar cam toți învățătura ce se ocupă cu subiectul nostru de mai sus.

Motivul că Domnul Isus nu se ocupă mai temeinic despre acest lucru este ucenicii nu erau îndestulător de pregătiți de marea speranță a umplerii cu Duhul Sfânt. Abia la sfârșitul misiunii Sale, Marele învățător și Mântuitor le spune: „rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.

Nu e cu puțință că în marea operă a mântuirii neamului omenesc robit și învechit în păcate să lucreze cineva fără „Putere de sus”.

Fapt. Ap. 2 : 1-4; 10 : 46; 19 : 6. Impreună cu încă câteva scurte texte ca I. Cop. 12 și 14, acestea formează doctrina Bisericii lui de rit apostolic.

Toate doctrinele creștine în alcătuirea lor, amuțesc și nu mai scot un cuvânt în fața acestor puține dar hotărâtoare texte. Ele sunt ca niște ciocane puternice de oțel care sfărâmă isvodirile religioase cu un procent mai mult sau mai puțin biblice. ca din materialul reînviat și trezit din somnul învechirii și obicinuinței religioase se făcea *pietre vii*, pline de putere de sus, pentru Biserica lui Dumnezeu.

Iubite cititor! Dacă ești unul dintre cei născuți

din nou, și n'ai auzit despre Botezul Duhului Sfânt. Fapt. 19 : 2, cercetează lucrul acesta cu toată atenția și seriozitatea. Dacă ești un om care nu ai nici o experiență a Evangheliei Domnului Isus Hristos.

Botezul cu Duhul Sfânt s'a înfăptuit pentru prima dată la 10 zile după Înălțirea Mântuitorului, adică în ziua de Rusalii. Cuvântul Domnului ne arată că concurența la aceasta misterioasă „făgăduință”, era după 10 zile de adevărată stăruință. Fapt. Ap. 1 : 14. Caracterul acestei scurte dar hotărâtoare stăruințe este rezumat la formidabila unitate: „un cuget”.

Odaia cea de sus, este locul cel mai indicat pentru credincioșii care au ajuns la convingerea că au nevoie în misiunea mărturii cât și a mărturisirii de Puterea cea de sus, sau Botezul cu Duhul Sfânt. E minunat că în odaia cea de sus găsim pe Maria mama Domnului și pe frații Săi, cari mai înainte nu credeau în El.

Botezul cu Duhul Sfânt pentru a nu duce în eroare sau rătăcire, e însoțit de o nouă experiență ca certitudine că: „Isus este tot acela, eri. azi și în veci. Ebrei 13 : 8, și această este vorbirea în alte limbi. Marcu 16 : 7. Atunci Data, oricine ai fi, din orice treaptă, socială sau clasă, drumul îți este cel trasat de sfântul Petru în prima sa predică după Rusalii. Fapt. 2 : 37-39.

Nimeni nu poate primi Botezul cu Duhul Sfânt, fie din adunările misionare evanghelice, fie din lume, dacă nu e mai întâi, curățit și pocăit. Timpul trecut ne este o pildă că cei ce s'au vârat pe fereastră în „Odaia cea de sus”, adică necurățiți la trup, suflet și duh, nu au primit Botezul cu Duhul Sfânt ci ceva ce nu venea din cer, ci un duh din spațiu care mai curând sau mai târziu și-a arătat roadele. Galetani 5 : 22-23, este strălucitoarea oglindă în care ori cine controla dacă e Botezat cu Duhul Sfânt.

Bododea I. (Alba-Iulia)

Făgăduința Tatălui

„Pe când se află cu ei, le-a poruncit să nu se deparțeze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, pe care le-a zis El, ați auzit-o de la Mine”. (Faptele Apost. 1 : 4). Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu duhul sfânt, v. 5.

Făgăduința primirii puterii duhului sfânt a fost făcută cu aproximativ 800 ani înainte de Hristos, (Ioil 2 : 28 - 32) despre duhul sfânt cu 580. (Ezechiel 36 : 27).

Realizarea acestor făgăduințe, și împlinirea lor, își află loc în ziua Cincizecimii - Rusalii - sau Pentecosta. (Fapte 2 : 1-21).

Activitatea duhului sfânt în comunitatea Nou Testametală, este semnul noului Legământ. (I. Cor. 12). Duhul sfânt vorbește și are dreptul în biserica sa, vorbească și să-și dea părerea. Biserica este ca o mare familie, asemănată cu niște oi, pietre vii, membrile unui singur corp, o familie de frați și surori, dar pentru a fi cineva membru în această familie, trebuie ca el să fie primit de însuși pomul Isus. (Galat. 4 : 4-7), prin infiere devenim o familie cerească.

Dar pentru ca biserica sa aiba o buna existenta, trebuie ca membrii ei sa traiasca in comun acord si frateste.

Noi, ca crestini trebuie sa posedam duhul sfant, dar nici cuvantul scris sa nu fie inlaturat, caci El ne indrumaza si calauzește la o viața disciplinată și orânduită.

Biserica trebuie sa aiba și sa promoveze o stransa legatura frateasca, o regula sfanta și o viața curată. (Ebrei 12 : 14-16 ; I. Cor. 5 : 9-13).

Viața abundentă și plină de har a bisericii, depinde însă de disciplină și supunerea ce înțelege s'o aibă, față de cei socotiți stâlpi în biserică. (Gal. 2 : 9).

Domnul Isus, capul bisericii, a fost născut din duhul sfânt, (Luca 1 : 35). nașterea Sa a fost și este o putere supranaturală, El fiind năcut din duh, a și crescut în El, până la atâtea de 30 ani, era plin de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era peste El, Luca 2 : 40), cu toate acestea, El a trebuit să fie umplut cu duh sfânt (Is. 11 : 1-5 ; Mat. 3 : 16-17), și pregătit special pentru marea lucrare ce-i stă în față.

C. G.

Va urma.

„Patru vietăți mici“

Proverb. 30:24-28

(urmare)

Silitori vor reuși, vor pune mâna pe împărăție cu Dumnezeu. Ceice vor merge pe acest drum, nu numai că se silesc pentru ei, ci vor pleca la lucru, unde se dă ocazie, fie la locuri mai însemnate, fie la locuri mai puțin însemnate, sau jos de tot. Va zice cineva, cum voi putea eu să intru în anumite locuri însemnate? Sunt slab, nu sunt mare orator, etc. In vederea aceasta pune-te alături de păianjen! Ești ca păianjenul, sau ești mai slab decât el? Dați-mi voie să vă întreb, cât de mică va fi lumina ta în întunec se poate vedea dela mare distanță. Nu este cazul că numai renumit predicator ai avea ocazia să lucrezi în locuri însemnate. Nu de mult un frate au fost angajat la un boier ca servitor. Boierul era „ateu“ și numai așa l-a primit boierul ca servitor, ca să nu vorbească ceva de Evanghelie, Dumnezeu etc. Fr. s'a obligat și au rămas angajat, la părerea ateului. Intre timp stăpânul a plecat undeva pe timp îndelungat și toată averea a lăsat în grija fratelui să o supravegheze. La întoarcerea stăpânului, servitorul i-a făcut darea de seamă cu o destoinicie deosebită. Stăpânul să pronunță asupra servitorului, cum de nu te ții de declarație? Ai spus că nu vei spune nimănui de Isus și acum de ce vorbești? Servitorul mirat răspunde eu nu știu să fi vorbit cuiva de Isus! Iar stăpânul zice : viața ta, e o mărturie vie, este model și în familia mea, prin serviciul conștiincios, m'am convins că ai

la bază o putere supraomenească, care te călăuzește, cred acum că aceia e Dumnezeu.

Până aici am înțeles cum poate cineva să fie în comparație cu cele 4 vietăți: furnici, Șoarece, lăcuste, păianjen și sper că iubiiții noștri cetitori se vor sili a urma pilda micilor vietăți, dar pe cale Duhovnicească.

În fine Solomon amintește de ele că fără să aibă rege ele merg încete! Da cum am auzit mai sus, ele își făceau cursul lor fără ca să aibă o așa zisă căpetenie casale călăuzească!! Ce vom spune noi care pretindem, și chiar spunem că avem rege pe Isus? Im amintesc de Domnul Isus că în pustiu erau cete-cete, ia așezat pe earbă, miile au acceptat ca formați în cete să stea jos pe earbă și să se sature din pâni și pești ev. Marcu 6: 35-40 acest fapt îl găsim mai târziu că mulțimea la urmat, nu pentru că văzură (minunile) ci pentru că s'au săturat din pâini. Lucrați pentru o mâncare neperitoare. Punctul principal este că Lăcustele operează fără Rege, Noi însă fără Rege nu putem face nimic, „Căci fără mine nu puteți face nimic, a zis Isus ev. Ioan 15: 5. Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari, Ps. 60. 12. El dă putere servilor săi peste draci Luca 9: 1-2. Domnul Isus a dat, dă, și va da semnele însemnate, care vor urma pe credincioși Marcu 16: 17-18.

„Toate le pot prin Hristos care mă întărește“ dar când sa făcut o pescuire minunată de 153 pești numai la aruncarea mrejei spre dreapta, după cum Isus le ordonă! Toată noaptea sau ostenit și nau prins, dar cu Isus, ce minunat au pescuit. De aceia ori cete mai mari, ori mai mici, dar uniți în Isus să luptăm pentru Evanghelia lui, Filip. 1: 27 Păstrând unirea Duhului, prin legătura păcii. Efes. 4: 3. In felul acesta vom merge 'naștere și vom avea izbândă, ear alt fel nune putem lăuda că avem Rege pe Isus, dacă lucrarea lui nu să observă între credincioși, și pe atari îi va condamna lăcustele, cele fără rege au mers în cete, pecând cei ce spun că au pe Isus Rege, și nu pot documenta cu poziția lăcustelor, este regretabil. Totuși dela lăcuste am putut să cuprindem o frumoasă înfățișare, prin care vom putea să întărim unitatea noastră în luptă contra păcatelor.

Păianjenul îl poți prinde cu mâinile, și să găsește totuși în casele împărățiilor. v. 28. O vietate am putea spune nu de mare însemnătate, cum să zice de păianjen, dar totuși în scripturi ele nu sunt amintite de geaba, și de aceia vom căuta să ne ocupăm și de acest citat.

Păianjenul nu face deosebire, de ar fi un bordeu, sau dear fi Palat Regal unde sunt atât-i curățitori, și totuși străbate, făcându-și misiunea sa. Un renumit predicator. „Ș“ Au vorbit despre un Rege al „B“ Care în timpul luptei cu inamicul au făcut încercare la contra atac în 10 (zece) rânduri și în ultimul rând, au pierdut toată speranța, și sa decis să depună armele!. Mergând la Palat istovit de înprejurările critice în care să afla,

sa așezat pe un otoman, deci culcat pe spate, apăsător de înprejurări, privia sus în *tavan* unde privește un păianjen care își făcea cursul dela o parte a tavanului spre cealaltă parte, dar când sosia la mijloc, cădea jos. Lucrul acesta sa întâmplat în zece rânduri, cum păianjenul cădea la mijloc, și se întorcea la numitul loc unde întinde firul, și la-să în urma felul de urzeală, păianjenul încearcă a 11 (unsprezecea) oară și de data aceasta ia reușit să întindă firul până la ceialaltă parte. Regele văzând curajul păianjenului, și-a pus întrebaria? Cum acest păianjen de zece ori și-a încercat și al unsprezecea oară și ea reușit! și eu Rege sămi perd curajul! Să fiu eu mai pe jos ca un păianjen? Din exemplul păianjenului, regele sa ridicat de pe otoman punând mâna pe armă, și de data aceasta au reușit și a învins pe inamic! neputem închipui pilda de mai srs, păianjenul nu s'a lăsat până nu a reușit.

Isbașa A.

Anunț

Deoarece vin mereu scrisori și telegrame din diferite părți ale țării, care invită pe fratele Isbașa Alex. la dănsii pentru cauzele lucrării în biserici, botezuri, serbări, conferințe regionale și alte lipsuri mari. Anunțăm că neavând posibilitatea a le răspunde la atâția pe cale poștală le răspundem aici că fratele Isbașa, nu poate să se deplaseze (să meargă) la nici una din aceste invitații, deoarece este în serviciu la I.L.S.A. Timișoara și numai datorită unui mic concediu a putut merge la comuna de mai sus unde a fost mare serbare, dacă nu ar fi nimerit în concediu nu putea părăsi serviciul. El cu toată plăcerea și bucuria ar fi mers în toate locurile, dar nu se poate.

Isbașa Alexandru.

Ajutoare înafară de abonamente

Ciugudean Timișoara 500 lei, sora Radu Timișoara 2000 lei, sora Curta Timișoara 2000 lei, Mezin Ioan Timișoara 1000, Mezarolin alex. Timișoara 1000, Alexandru Gruia Bocșa Montană 7000, Chirali Nicolae Ciclova 1000, Chirali Maria 1000, Căldăraș Maria Ciclova 1500, Stăngu Maria Ciclova 1500, Căldăraș Ana Ciclova 500, Bulgăr Iosif Berzovia 2000, Ardelean Moise com. Pil. jud. Arad 3000, Lidia Guicov Reșița 4000, Iotcu Gh. com. Căpâlnaș 1000, Borlovan Ion Valea Boului 500, Olariu Partenic com. Răchita 2000, Sima Ioan Cluj 7000, Bodrean Nicolae Hațeg 10.000, Cojocaru Maria Bozovici 1000, Bumb Alexa Roșia 5500, biserica din Foroțic 3000, Daniela Răscol com. Pătrăuți Bucovina 2000, Șerban Gh. Codlea Brașov 500, Pascu Gh. Codlea 8000, Florea Gh. Găureni 500, Moldovan Teodor Brașov 2000, Breher Barboșa Timișoara 2000, Radu Aurelia Teiuș 500, Lazăr Dătru Cluj 1100, Biserica Maidan și Agadici 10.000.

Cu ocazia unui mic concediu am fost prin câteva biserici și cu bucurie s'a putut vedea suflete mișcate și chemate la pocăință de revista noastră iubită care este o trambită mare a Domnului care mișcări lea făcut și le face darurile D-ștră și ale noastre în sprijinul lucrării misionare Domnul vă va răsplăti în chip minunat tot ce ați făcut și ce veți face în lucrul D-ștră și în viitor Domnul să binecuvinteze pe toți cei ce cu voință și cu bucurie au sprijinit și sprijinește neobosiți această revistă misionară, Amin.

Redacția

„Tronul Alb“

7 trepte și cei 12 lei de aur

una din cele șapte minuni ale lumii

7 zile dela creațiune săptămâna omenirii.

7 vremi DANIL 4 v 25.

de TUNEA IOACHIM

(urmare)

Dar dacă vom ține minte și vom lua ca împărtășire și cântar al cuvântului, aceste patru puncte cele mai principale pentru cercetătorul bibliei și cei ce o studiază și sondează să scoată din ea comori nesecate atunci, vom fi orientați de fiecare dată când o vom studia și o cetim și vom ști fiecare parte sau cuvânt cum trebuie înțeles. Vom ști dacă acel cuvânt pe care în cercetarea scripturilor îl examinăm trebuie înțeles literal, sau spiritual, sau simbolic, sau profetic. Dacă nu avem capacitatea și nu suntem capabili să-l împărțim părții careia aparține din acele patru părți sau condiții atunci dacă noi nu suntem în stare să comparăm cuvântul unul cu altul n'am făcut nimic bun. Mai bine decât să-l arătăm cuiva greșit și înțeles de noi pe dos sau întors invers mai bine să tăcem căci truda e zadarnică. Dar noi deacea venim să ne consolidăm forțele rațiunii și gândirii noastre ca prin lumina Duhului său cel Sfânt care ne îndrumază la adevăratul înțeles al cuvântului și având această lumină ferică puternică vie din Dumnezeu ea ne descoperă adevăratul realism al adevărului și cuvântului. Tocmai faptul acesta că Domnul ne-a ajutat ca să scoatem în evidență, aceste taine ținute de mii de ani sub perdeaua vremii. Acum a venit timpul să ne lovim de aceste comori și să le scoatem de sub lespedeza vremii și astfel să se descopere adevăratul înțeles al acestor cuvinte din sfintele scripturi care au fost puse la cercare analizate și repartizate la locul lor din cele patru categorii și clasate la clasa lor respectivă.

Ele nu au nici decum, nu au deloc un alt înțeles decât acela susținut de Dumnezeu și descoperit acum de el, și aceste cuvânte care nu sa acățat nimeni să le rupă pecetile dintre noi, până acum cuvântele miracolice, cuvântele „minune“ adevă „trei“, „șapte“ și „doisprezece“, cuvânte mari și pline de descoperiri bucuria nădejzii noastre. Iatăle pe deplin cu cea mai mare fermitate expuse la dispoziția fiecărei inimi doritoare de nădejde plină de mângere.

Să ne oprim puțin la cele patru feluri sau condiții a înțelege cuvântul cetit de noi din sfântă scriptură. Din fiecare punct a parte vom relata câte un exemplu ca să ne lămurim.

De exemplu: Când se înțelege cuvântul Literal? Cităm: Iosif cu Maria au mers la Betleem să se înscrie pe timpul când era Cezar August.